

[Rahbæk Møller]

berøve verdenssamfundet denne viden, og erfaringsmæssigt vil forskerne kun blive stærkere af at skulle begå sig på internationalt plan.

Tiden tillader mig ikke at kommentere alle dele af redegørelsen. Jeg vil dog sige et par ord om den lave andel af kvinder i faste forskerstilling. Jeg er glad for, at regeringen tager dette problem alvorligt. Samtidig er jeg dog nødt til at sige, at vi ikke kan blive ved med at se tiden an, således som regeringen tilsyneladende lægger op til. Der er brug for handling.

Afslutningsvis skal jeg kommentere en tanke, der jævnligt dukker op, nemlig tanken om at skabe kvalitet ved at bygge et hus og putte alle de bedste forskere på området ind i det. Det er en model, vi kender fra det hedengangne Sovjetunionen, og som alle de østeuropæiske lande nu er ved at vikle sig ud af. Ikke desto mindre dukker ideen jævnligt op i Vesteuropa. Kvalitet skabes ikke ved at bygge huse og samle allerede etablerede forskere. Forskning er en kaotisk proces, der udføres af mennesker. Alt afhænger af deres ideer og mulighederne for at virkeliggøre deres ideer. Derfor er det centrale i kvalitetsdebatten at sikre, at det hele tiden er de bedste ideer, der fremmes. Her må vi huske, at videnskabelige ideer som regel ifølge sagens natur er i opposition til det bestående. Derfor er det centrale her, at de, der rundt omkring på institutionerne og i forskningsrådene træffer beslutninger om, hvilke mennesker og ideer der skal have chancen, har viden og format nok til at fremme det mest ny-skabende.

Derfor skal forskningen ikke koncentreres for meget. Der er mindstestørrelser for slagkraftige miljøer. Men man må ikke overdrive stordriftsfordelen så meget, at pluralismen forsvinder. En sådan tilgang af forskere er besværligere end blot at bygge et hus, og denne er nødvendig, hvis vi skal have mere og bedre forskning for skatteydernes penge.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Kirsten Madsen har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning.)

Kirsten Madsen (FP):

Det drejer sig om hr. Rahbæk Møllers nødråb om flere penge til forskningen. I den forbindelse vil jeg blot sige, at man jo kunne følge

Fremskridtspartiets model med en højere grad af privatisering efter grundforskningen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Og så er det fru Kirsten Madsen i talerrækken.

Kirsten Madsen (FP):

Regeringen lægger ud med en redegørelse, der er utrolig ambitiøs, og det vil blive interessant at høre nærmere om, hvordan man har tænkt sig at realisere disse ambitioner, og hvordan man havde tænkt sig den videre finansiering. Der lægges op til, at forsknings- og teknologipolitikken vil sætte ind på tre overordnede områder i de kommende års forskningsudvikling. Det lyder besnærende, at den første opgave er »at sikre, at resultaterne af dansk forskning i videst muligt omfang finder anvendelse i samfundets produktion med henblik på at styrke beskæftigelsen.«

Den anden opgave for forskningspolitikken er i regeringens terminologi: »at skabe et administrativt system, der belaster den enkelte forsker mindst muligt.«

Regeringen argumenterer for at bevare det flerstrengede bevillingssystem. Dog må der ifølge regeringen samtidig ske en forenkling af systemet i form af mere ensartede regler. Det skal ifølge regeringen lette livet for bevillingsmodtagerne og nedsætte faren for overbureaukratisering samt medvirke til at forbedre koordinationsmulighederne.

Og den tredje opgave – som er hovedopgaven – er, at forsknings- og teknologipolitikken skal »tage fat i det dilemma, der eksisterer mellem nødvendigheden af forskning og teknologiudvikling og . . . de etiske og sociale følger og virkninger.«

Det er virkelig store ord!

Alle ved, at vi har brug for grundforskning. Når det er sagt, må man tage realiteterne i betragtning, og realiteterne er, at der er brug for resultater i forskningen. Ellers er der sandelig ingen muligheder for at anvende forskningen i samfundets produktion med henblik på at styrke beskæftigelsen.

Derfor har Fremskridtspartiet tidligere foreslået, at erhvervslivet skulle have mulighed for at afskrive 125 pct. af de udgifter, der er forbundet med afholdte forskningsudgifter. Til gengæld skulle virksomhederne ikke have